

Kig hunden efter i generne

Alle hunde er avlet til et formål, som det er godt at kende, inden man vælger hund - og så er det vigtigt at kende sine egne behov og livsførelse. Store muskelhundes genetiske bagage egner sig ikke til det trange byliv. Pudelen er oprindeligt en jagthund.

Af Anne-Sofie Holten

Når man går med tanker om at købe hund, er det vigtigt, at man først gør sine behov og familiens liv i dagligdagen op. Der er god hjælp at få i Dyrefondets pjece "Skal - skal ikke have hund". Når man har læst den, ved man allerede lidt mere om, hvordan ens behovsliste kommer til at se ud. Men det er også vigtigt, at man kender behovene hos den hund, man har forelsket sig i. Hvad ligger der i generne? Er det et sofastykke eller en tikkende bombe, man er ved at erhverve sig? Der må man søge på internettet under de forskellige racers specialklubber eller på biblioteket. Det er også klogt, hvis man kan komme til at møde nogle hunde af den race, man kunne tænke sig, og deres ejere - uden at stå i en købssituation.

Vigtigt at kende racens egenskaber

Alle hunde er fra starten beregnet til at skulle bruges til et eller andet. Selv den lille, søde Pudel er oprindeligt en jagthund, har jagtinstinkter og er hurtigt på sporet, hvis en hare krydser dens vej. For nogle hunderacers vedkommende er der gener i dem til formål, vi ikke har brug for i dag, og derfor kan det være svært at honorere hundens krav til et indholdsrigt liv. Specielt hvis man ikke ved, hvad hunden egentlig er beregnet til.

Marianne Bløndal, ekspert i vanskelige hunde, har pension og holder hundekurser på sin gård ved Skævinge. Hun oplever ofte, at problemerne mellem hunde og deres ejere opstår, fordi folk ikke ved, hvad de har med at gøre. "Et meget aktuelt eksempel er de unge

mennesker, der lige nu holder store muskelhunde i små lejligheder midt inde i byerne uden fornemelse for, at det ikke er fair over for hunden. De holder dem i et miljø, som fører til kedsomhed og frustration. Hundene får slet ikke anvendt deres kæmpe energi og ydeevne. De unge ejere lufter deres hunde på gaden, som om de var små selskabshunde. Men idet en muskelhund får øje på et bytte, så går den efter det, og er det din lille hund, som du går med i snor, ja, så kan det være farligt! Du kan socialisere den type hunde, så meget du vil, men når de tænder, så tænder de! Det er forfærdeligt, men sandt", siger Marianne Bløndal.

"Hunde som Amerikansk Staffordshire Terrier, Amerikansk Bulldog, Dogo Argentino, store

hunde af Mastiff-typen og blandinger af disse ses oftere og oftere helt fejlplacerede i snævre bymiljøer. De fleste af dem er født til at være kvægdriverhunde, vogtere, der kan kæmpe mod et vildsvin. Men også Sankt Bernhard, Berner Sennen og Rottweiler bærer på en genetisk arv, som ikke er blevet tilpasset det moderne hundeliv", siger Marianne Bløndal. "De hører til ude på landet, på vidderne og i bjergene, hvor der er masser af plads, og hvor de har en mission. Men ikke inde i byerne, hvor de er endt nu. Mange har dem et helt liv uden at få problemer. Og det er godt.

Hvis man vil tage hensyn til de store, muskuløse racer og give dem en fair chance, så skal man ikke bare tage dem til sig, fordi de

Ikke mange ved, at jeg oprindeligt er en jagthund.

er blevet moderne og optræder i selskab med læderklædte rockstjerner i musikvideoer”.

Unge mennesker og muskelhunde er en dårlig kombination

Muskelhundene er fælles om at være stærkt loyale over for deres ejere. Til gengæld er der ikke plads til ret mange andre i deres verden, og de er ikke sådan at bide skeer med, når generne træder frem. Heller ikke for ejerne. De er på fem år steget betragteligt i antal. Det skønnes, at der nu findes 20.000 af dem i Danmark. Markedet er der, fordi tendensen er der i samfundet. Hundenes unge ejere er fandanivoldske, de har en lidt truende fremtoning og føler sig godt tilpas med en truende, stor hund. De behøver hverken være bøller eller kriminelle, men deres fremtoning lægger op til ballade. De unge og deres hunde er fælles om, at de tænder af lidt hurtigt, og så kan de unge godt lide det sammenhold, de har med hundene. Fællesskabet styrker dem, men de glemmer, at det kræver en virkelig

hårfin ledelse og respekt. Marianne Bløndal kender flere af disse unge hundeejere fra sin hundepension. Mange af pigerne, der har haft små taskehunde, de gik og bar rundt på, skifter dem nu ud til muskelhunde. Det er ofte unge, som bor lidt hist og lidt pist. En del henvender sig i Marianne Bløndals hundepension, når de har skiftet kæreste, og der ikke lige er plads til hunden. Og de store hunde kræver plads, hvis de skal hvile i sig selv. De hører hjemme på store ejendomme med langt til naboen. Marianne Bløndal kender unge mennesker, der i løbet af få år har haft både tre og fire Amstaff, som de ikke har længere. ”Det er mangel på respekt over for et levende individ”, siger hun.

Passer hunden ind i familiens livsform?

Alle hunde skal have faste rammer. Som ejer er man er nødt til at vide om muskelhundene, at de er så stærke og så selvstændige. Det nytter ikke noget, at man tror, man travler rundt med en Labrador. Man er nødt til at tage det seriøst. ”Lad være med at gå efter et flot dyr, der lige nu er på mode”, advarer Marianne Bløndal. ”Kig hunderacerne lidt i generne, og find ud af, hvad der passer til dit hjem og din familie. Mange jægere vælger en Ruhåret Hønsehund, som er en typisk jagthund, og rigtig mange familier elsker Danmarks familiehund nummer et, Labradoren. Men den er også en jagthund, det må man ikke glemme”, siger Marianne Bløndal, der selv opdrætter Labrador, blandt andet narkohunde til politiet. Skal en Labrador ikke bruges til jagt, så er det vigtigt, at man laver ting sammen med den, som den er beregnet til. Den skal bruge sin næse, finde ting. En Labrador er en Retriever, den henter fugle for jægeren, så der skal leges hentelege, og den skal have lov at bære avisen hjem. Labradoren er utroligt behagesyg, og derfor er den velegnet som familiehund, men hvis vi ikke holder den beskæftiget, bliver den en plage, og der aflives faktisk mange Labrado-

rer, fordi de bliver irriterende, når de er understimulerede.

Hvis formålet med en hund er, at den bare skal være en god ven at følges med, må man kikke nærmere på selskabshundene som Shih Tzu, Minipudel, Lhasa Apso, Papillon. Man må også se på sit eget aktivitetsniveau. Er man selv en aktiv person, der vil noget med aktive hunde ude et par timer hver dag, eller er luftningen bare noget, der skal overstås?

Børn og hunde skal have det rart sammen

Vil man have hund, fordi man har hørt, at det er godt for børnene, må man lige se, om det også er godt for hunden? Børn og hunde kan som regel godt sammen, men det sker, at mindre børn kan blive jaloux på hunden, og det kan komme til konfrontationer.

Derfor er et af de helt vigtige spørgsmål, inden man køber hund, om man er parat til at være overhund. Det er en rolle, som kræver konsekvens. De voksne i familien skal være sikre på, at de har lyst til at være overhunde og føre an i den flok, hvor der nu kommer en mere ind. Hunden skal være glad for børnene, men man skal ikke lægge op til, at børnene skal have magt over hunden, for det vil hunden i mange situationer ikke acceptere, fordi den på visse områder er længere fremme end det mindre barn. Hunden og børnene skal bare have det rart sammen og respektere hinanden.

Far og mor bestemmer over børnene og over hunden.

Marianne Bløndal fraråder at lade mindreårige lufte hunden alene på villaveje og gader. Lige gyldigt om det er en stor eller en lille hund, for det er børnene, det går ud over, hvis der sker noget, for eksempel hvis der kommer en fremmed hund, og hundene kommer op at slås. Der kan ske ting, som børn ikke magter. Børn skal være sammen med hunde under forældres opsyn, også når de går hen til købmanden og lige lufter hunden undervejs.

Børn og hunde
Udgivet af DYREFONDET

Hunden alene hjemme

Læs mere i Dyrefondets pjecer ”Børn og hunde” og ”Hunden alene hjemme”.
Pjecerne kan gratis rekvireres på tlf. 39 56 30 00, via telefax 39 56 33 60 eller:

[KLIK HER](#)